

FOODRISE

Institute for
Agriculture &
Trade Policy
EUROPE

**SAY NO
TO LNG**

Deutsche Umwelthilfe

Biogaz i Biometan

Czym jest i dlaczego ma znaczenie?

Biogaz powstaje w wyniku rozkładu materii organicznej w warunkach beztlenowych, w procesie zwanym fermentacją beztlenową. Do jego produkcji (czyli jako substraty) wykorzystuje się m.in.: specjalnie w tym celu uprawiane rośliny, najczęściej kukurydzę; odpady żywnościowe i roślinne; osady ściekowe; ścieki przemysłowe; a także obornik zwierzęcy. Można również zbierać gaz powstający na składowiskach odpadów. Biogaz może być wykorzystywany bezpośrednio do ogrzewania lub wytwarzania energii elektrycznej.

Biometan to biogaz, który został oczyszczony w celu zwiększenia stężenia metanu, dzięki czemu pod względem właściwości przypomina gaz ziemny. Po odpowiednim przetworzeniu może być wtłaczany do sieci gazowej i używany w instalacjach zasilanych gazem ziemnym.

Plan działania REPowerEU przedstawiony przez Komisję Europejską w maju 2022 roku zakłada znaczne zwiększenie produkcji biometanu jako element uniezależnienia energetycznego UE. Wyznaczono cel osiągnięcia 35 miliardów metrów sześciennych (mld m³) rocznie do 2030 roku – w porównaniu do 4,1 mld m³ w 2023 roku. **Jednakże nie przeprowadzono oceny skutków tego celu (Impact Assessment).**

Wraz z szybkim wzrostem produkcji biometanu (obecnie 21% wzrost rok do roku) rosną również obawy dotyczące związanych z tym zagrożeń środowiskowych i społecznych. O ile wykorzystanie osadów ściekowych do produkcji biogazu lub zbieranie gazu powstającego na składowiskach jest uzasadnione, **to poważne zastrzeżenia budzi wielkoskalowa produkcja biogazu – zwłaszcza pod kątem konkurencji**

o ograniczoną powierzchnię gruntów rolnych, podtrzymywania wysokoemisyjnej przemysłowej hodowli zwierząt, szkód dla lokalnych społeczności oraz emisji metanu z instalacji biogazowych. Dodatkowe wątpliwości pojawiają się przy analizie promowanych zastosowań biometanu, takich jak ogrzewanie czy transport, które często okazują się nieefektywne, kosztowne i utrwalają zależność Europy od infrastruktury gazu kopalnego.

Wzywamy unijnych decydentów do ponownego przemyślenia ambicji dotyczących biometanu zawartych w planie REPowerEU, poprzez niezależną ocenę skutków, tak aby uniknąć negatywnych konsekwencji. Badania wykazały, że po prostu **nie istnieje wystarczająca ilość zrównoważonych surowców, by zrealizować cel 35 mld m³.** Niezbędne jest więc powołanie interdyscyplinarnego zespołu eksperckiego, który określi pożądany i realistyczny poziom docelowy produkcji biometanu.

Koalicja StopTheBiomethaneRush

Jesteśmy grupą niezależnych organizacji non-profit, które połączyły siły, aby zadbać o to, by głos alarmujący o zagrożeniach dla środowiska, społeczności lokalnych i klimatu wynikających z masowej ekspansji biometanu został usłyszany przez osoby decydenckie. Nasza koalicja StopTheBiomethaneRush skupia szerokie spektrum organizacji działających w obszarach suwerenności żywnościowej, zrównoważonego użytkowania ziemi, praw zwierząt, systemów energetycznych, transportu morskiego, transformacji systemu grzewczego oraz redukcji emisji. Co istotne, w naszej koalicji reprezentowane są również społeczności lokalne z różnych części Europy, co daje głos osobom bezpośrednio dotkniętym skutkami rozwoju przemysłowych instalacji biometanowych.

Razem sprzeciwiamy się wielkoskalowemu rozwojowi przemysłowych instalacji biogazowych, który wiąże się z ryzykiem dalszego zanieczyszczenia środowiska, negatywnego wpływu na klimat oraz niesprawiedliwości społecznych.

Choć uznajemy, że biometan pozyskiwany z nieuniknionych strumieni odpadów organicznych może częściowo zaspokajać potrzeby energetyczne, jego produkcja musi pozostać w ściśle zdefiniowanej, zrównoważonej niszy.

Nasza analiza – oparta na dowodach naukowych oraz doświadczeniach społeczności dotkniętych skutkami tej produkcji – pokazuje, w jaki sposób odpowiedzialne polityki mogą zapewnić, że produkcja biometanu pozostanie zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju w rolnictwie, sektorze żywnościowym i energetycznym, a jednocześnie będzie szanować dobrostan społeczności lokalnych.

Perspektywa społeczności lokalnych

Chociaż cele UE dotyczące produkcji biometanu są szeroko nagłaśniane, ciężar ich realizacji spada głównie na społeczności lokalne i wiejskie.

Strategia UE dotycząca energii odnawialnej wskazuje biometan jako kluczowy element w realizacji celów klimatycznych. **Jednak wdrażanie tej strategii nakłada nieproporcjonalne obciążenie na społeczności wiejskie, którym brakuje odpowiedniej ochrony regulacyjnej.**

Niewielkie instalacje biogazowe działające w systemie zamkniętym, odpowiednio dostosowane do lokalnych warunków i stosowane na poziomie gospodarstw rolnych, mogą rzeczywiście przynosić korzyści środowiskowe i ekonomiczne. W przeciwieństwie do nich, **ekspansja przemysłowych projektów fermentacji beztlenowej nastawionych na zysk – w dużej mierze realizowanych przez międzynarodowe**

koncerny agroprzemysłowe – prowadzi do przekształcania krajobrazów wiejskich w całej Unii Europejskiej. Tego typu instalacje wykorzystują różnorodne surowce pochodzące z rozległych terenów, co wiąże się z **dużym obciążeniem lokalnej infrastruktury, zwiększonym ruchem ciężkich pojazdów oraz zakłóceniem lokalnej gospodarki i turystyki.**

Równie poważne są zagrożenia dla środowiska, w tym: **wysokie zużycie wody, utrata bioróżnorodności, pogorszenie jakości gleby oraz zanieczyszczenie wód gruntowych.**

Bez starannego planowania i silnych ram regulacyjnych, niekontrolowany rozwój przemysłowej produkcji biometanu zagraża społecznościom, na których ten system się opiera. **Polityki UE muszą zapewnić, że rozwój biometanu będzie zgodny z potrzebami i możliwościami lokalnych społeczności.** Oznacza to m.in. wprowadzenie rygorystycznych zabezpieczeń środowiskowych, obowiązkowe zaangażowanie społeczności lokalnych oraz wspieranie rozwoju odpowiednio skalowanych, cyrkularnych systemów bioenergetycznych.

Tylko odpowiedzialnie zarządzana produkcja biogazu i biometanu może realnie wspierać transformację energetyczną – bez szkody dla odporności i dobrostanu społeczności wiejskich.

Perspektywa systemów żywnościowych

Dlaczego produkcja biometanu na dużą skalę wzmacnia szkodliwe i zanieczyszczające środowisko praktyki rolnicze?

Aby przemysłowe instalacje biogazowe były opłacalne, muszą mieć stały dostęp do upraw i obornika. Skutkuje to rozpowszechnieniem monokulturowej produkcji roślin energetycznych, co szkodzi bioróżnorodności i odbiera grunty, które mogłyby być wykorzystane do zrównoważonej produkcji żywności lub innych surowców potrzebnych do odejścia od gospodarki opartej na paliwach kopalnych.

Co gorsza, przemysłowy biogaz może stymulować powstawanie większej liczby ferm przemysłowych lub utrzymywanie obecnego poziomu produkcji zwierzęcej – mimo pilnej potrzeby ograniczenia produkcji i konsumpcji produktów odzwierzęcych, by osiągnąć cele klimatyczne. Średniej wielkości stada, takie jak unijna średnia wynosząca 50 krów mlecznych, są z ekonomicznego punktu widzenia mało opłacalne dla produkcji biometanu. W Stanach Zjednoczonych budowa infrastruktury biogazowej wspierana dotacjami prowadzi do rozwoju wielkich ferm przemysłowych. Z punktu widzenia klimatu, środowiska i systemów żywnościowych korzystniejszym modelem są mniejsze, wypasane stada. Tymczasem przemysłowa produkcja biogazu promuje intensywne modele chowu, zamiast tych opartych na wypasie, ponieważ z takich ferm łatwiej zbierać obornik.

Choć produkcja biogazu jest przedstawiana jako rozwiązanie problemu klimatycznego, podejście do redukcji emisji z hodowli zwierząt – która odpowiada za dwie trzecie emisji rolniczych w UE – jest uproszczone i zbyt wąskie, ponieważ pomija szerszy kontekst emisji związanych z przemysłową produkcją zwierzęcą.

Ignoruje się nie tylko emisje metanu z bekania krów (tzw. fermentacja jelitowa), ale także emisje związane z uprawą paszy, która często prowadzi do utraty bioróżnorodności i wylesiania – zwłaszcza w Ameryce Łacińskiej. Korzyści klimatyczne z produkcji biogazu są niewielkie w porównaniu do emisji powstających już na etapie hodowli zwierząt.

Utrzymywanie obecnego, wysokiego poziomu produkcji zwierzęcej wymaga ogromnych ilości paszy – z czego duża część pochodzi z importu. Gdybyśmy chcieli zastąpić choćby połowę importowanej soi uprawami w UE, musielibyśmy przeznaczyć 12% unijnych gruntów rolnych na soję.

Przemysłowe modele produkcji biogazu zachęcają do rozwoju wielkoskalowych ferm przemysłowych, co utrudnia osiągnięcie samowystarczalności UE w zakresie paszy i wzmacnia zanieczyszczający model rolnictwa przemysłowego.

Perspektywa praw zwierząt

Dlaczego biometan sprzyja wykorzystywaniu zwierząt i stanowi przeszkodę dla sprawiedliwego systemu żywnościowego?

Promowanie biometanu pochodzącego z obornika zwierzęcego w niebezpieczny sposób legitymizuje i utrwala przemysłową hodowlę zwierząt. Zamiast mierzyć się z podstawową przyczyną degradacji środowiska – czyli naszym nadmiernym uzależnieniem od systemów żywienia opartych na produktach odzwierzęcych – biometan oferuje fałszywe rozwiązanie, które podtrzymuje szkodliwy status quo.

Hodowla przemysłowa jest z natury eksploatacyjna – wiąże się z systematycznym przetrzymywaniem zwierząt w zamknięciu, okaleczaniem ich i zabijaniem w młodym wieku. Monetyzując obornik poprzez produkcję biometanu, tworzymy niebezpieczne bodźce ekonomiczne do utrzymywania, a nawet rozbudowywania tych systemów pod płaszczykiem zrównoważonego rozwoju.

Takie podejście podważa pilną potrzebę odejścia od intensywnej hodowli zwierząt – w imię praw zwierząt, działań na rzecz klimatu, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywnościowego. Przemysł biometanowy odciąga uwagę i zasoby od rzeczywiście zrównoważonych rozwiązań, takich jak przejście na bardziej roślinne systemy żywnościowe, jednocześnie maskując ogromne emisje gazów cieplarnianych tego sektora, wylesianie, zanieczyszczenie wód oraz ryzyko rozwoju oporności na antybiotyki. Prawdziwie sprawiedliwy i zrównoważony system żywnościowy nie może opierać się na wyzysku zwierząt.

Perspektywa marnotrawstwa żywności

Dlaczego gorączka związana z biometanem podważa pierwsze w historii cele UE dotyczące ograniczenia marnotrawstwa żywności?

Na początku 2025 roku Unia Europejska zgodziła się na **wprowadzenie pierwszych w historii wiążących celów redukcji marnowania żywności** dla państw członkowskich – mają one zostać osiągnięte do 2030 roku. To historyczna decyzja. Dlaczego? **Ponieważ w 2022 roku w UE nadal marnowało się od 59 do 144 milionów ton żywności rocznie** – w tym również na poziomie gospodarstw rolnych. **To może odpowiadać nawet za trzy czwarte całego importu żywności do UE!** Jednak marnowanie żywności nie jest nieuniknione – to skutek decyzji podejmowanych w łańcuchu dostaw żywności, szczególnie przez potężne podmioty, takie jak supermarket.

Naszym priorytetem powinna być prewencja – zapobieganie powstawaniu odpadów żywnościowych już u źródła, ponieważ pozwala to uniknąć nawet dziewięciokrotnie więcej emisji niż skierowanie tej żywności do instalacji biometanowych. **Źle zaprojektowana polityka biometanowa może jednak poważnie osłabić działania na rzecz ograniczenia marnowania żywności.**

Po pierwsze, jeśli takie polityki – jak np. dotacje do biometanu – sprawią, że utylizacja żywności w instalacjach biometanowych będzie zbyt tania, powstaną niewłaściwe bodźce ekonomiczne, bo łatwiej i taniej będzie się jej pozbywać. Może to także skutkować odciąganiem żywności od innych, bardziej efektywnych środowiskowo zastosowań wtórnych, takich jak przekazywanie jej organizacjom pomocowym czy przetwarzanie na paszę dla zwierząt.

Po drugie, **rozbudowa instalacji biometanowych niesie ze sobą ryzyko utrwalenia zapotrzebowania na odpady żywnościowe.** Tymczasem państwa członkowskie UE są zobligowane do osiągnięcia prawnie wiążących

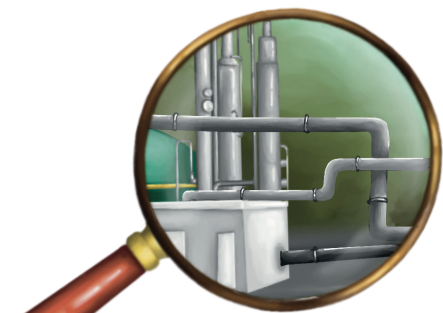

unijnych celów redukcji marnowania żywności – a wiele z nich zobowiązało się wyjść poza te cele i zmniejszyć marnotrawstwo żywności o połowę do 2030 roku. Jednak **aby osiągnąć cel 35 miliardów m³ produkcji biometanu rocznie, ilość odpadów żywnościowych musiałaby pozostać na obecnym poziomie.** To tworzy absurdalny paradoks: zamiast ograniczać odpady, system opiera się na ich ciągłym dopływie – co bezpośrednio podważa działania zmierzające do redukcji marnowania żywności u źródła. W rezultacie ryzykujemy produkcję energii z żywności, której w ogóle nie trzeba było uprawiać, zbierać, transportować, przetwarzać ani pakować.

Biometan może odegrać ważną rolę w zagospodarowaniu odpadów żywnościowych – ale tylko w określonych granicach. W przypadku nieuniknionych odpadów powinien być minimalnym standardem, obok kompostowania. Rozbudowa infrastruktury biometanowej może być potrzebna do tego, by ograniczyć składowanie i spalanie odpadów żywnościowych. Jednak kluczowe jest to, aby polityki były odpowiednio zaprojektowane i dawały pierwszeństwo prewencji marnowania żywności.

Perspektywa systemu energetycznego

Dlaczego biometan może odgrywać ważną rolę w systemie energetycznym, ale tylko wtedy, gdy zostanie dostosowany do jego możliwości?

Biometan odgrywa rolę w systemie energetycznym, której nie można ignorować – choć unijne cele przypisują mu znacznie większe znaczenie, niż jest to realne w ramach jego **zrównoważonej niszy**. Niemniej jednak, **biometan w żadnym wypadku nie będzie w stanie zastąpić wszystkich obecnych zastosowań gazu kopalnego**, ani nie spełni oczekiwań stawianych wobec jego wykorzystania w nowych sektorach, takich jak transport morski.

W Hiszpanii liczne niezrównoważone projekty biometanowe stanowią przykład greenwashingu przestarzałego i niebezpiecznego modelu agropromysłowego, opartego na transporcie odpadów z odległych źródeł i sztucznym napędzaniu popytu na odpady pochodzące

z przemysłowej produkcji zwierzęcej – przy jednoczesnym minimalnym wpływie na rzeczywistą dekarbonizację.

Dlatego **priorytetem** powinna być produkcja lokalna oraz bezpośrednie wykorzystanie biogazu w miejscach jego wytwarzania. Taki model sprzyja powstawaniu synergii z pokrewnymi gałęziami przemysłu, które są niezbędne dla przejścia na model ekospołeczny, wymagają wysokich temperatur procesowych i nie mają alternatyw dla dekarbonizacji. Użycie biometanu powinno być również priorytetowo traktowane w ramach autokonsumpcji, czyli wykorzystywane bezpośrednio przez same instalacje produkujące gaz.

Jak już wcześniej wspomniano, potencjał produkcji biometanu nie jest wystarczający, by zastąpić obecne zużycie gazu kopalnego. Dlatego rozwój biometanu nie może służyć jako wymówka do unikania koniecznego odejścia od gazu kopalnego – które musi nastąpić przed 2030 rokiem w sektorze elektroenergetycznym i w gospodarstwach domowych, a do 2035 roku w całym systemie energetycznym. **Mimo to biometan może odegrać rolę jako źródło sterowalnej (regulowalnej) produkcji energii elektrycznej – szczególnie w małych i średnich instalacjach.**

Perspektywa transportu morskiego

Dlaczego biometan utrwala transport morski na ścieżce prowadzącej do zniszczenia klimatu?

Promowanie wykorzystania biometanu (nazywanego również bio-LNG) w transporcie morskim to niebezpieczne odejście od rzeczywistych działań na rzecz klimatu. Podobnie jak w przypadku kopalnego LNG, spalanie biometanu w silnikach okrętowych powoduje tzw. *methane slip* – czyli emisję niespalonego metanu, który w krótkim okresie ma ponad 80 razy silniejsze działanie cieplarniane niż CO₂. **Badania cyklu życia emisji pokazują, że biometan może wywierać większy wpływ na klimat niż tradycyjne paliwa, takie jak olej napędowy wykorzystywany w żegludze, zwłaszcza gdy uwzględną się emisje na wcześniejszych etapach łańcucha (tzw. *upstream leakage*) oraz emisje metanu ze spalania.**

Mimo to prognozy branżowe sugerują, że LNG – w tym biometan – może zasilać do 20% światowej floty statków do 2050 roku. Ten kierunek rozwoju jest napędzany interesami przemysłu, który dąży do utrwalenia infrastruktury o wysokim śladzie węglowym, takiej jak gazociągi LNG i instalacje bunkrowania paliwa dla statków.

Dostępność biometanu jest jednak zdecydowanie zbyt mała, by zaspokoić potrzeby sektora transportu morskiego. Nawet gdyby cała europejska produkcja biogazu z 2020 roku została przetworzona

na biometan, pokryłaby zaledwie 6% zapotrzebowania unijnego sektora żeglugi na paliwo. Ograniczona podaż biometanu jest dodatkowo osłabiana przez globalną konkurencję ze strony sektora transportu drogowego, ogrzewania i energetyki, co czyni jego skalowalność mało realistyczną. Systemy certyfikacji biometanu także nie są dobre – brakuje przejrzystości, udokumentowano już przypadki podwójnego liczenia i oszustw.

Inwestując w biometan, przemysł żeglugowy podtrzymuje uzależnienie od kopalnej infrastruktury LNG i technologii silnikowych. Skutkiem tego jest odejście od właściwego kierunku – biometan opóźnia pilną transformację w kierunku skalowalnych, bezemisyjnych rozwiązań w transporcie morskim.

Perspektywa ogrzewania

Dlaczego ogrzewanie europejskich domów biometanem jest nieefektywne, niebezpieczne i niepotrzebne?

Według Komisji Europejskiej emisje gazów cieplarnianych z budynków muszą zostać zredukowane o co najmniej 60% w obecnej dekadzie, aby osiągnąć unijny cel redukcji emisji o 55% do 2030 roku. Ogrzewanie ze źródeł odnawialnych – obok renowacji budynków i poprawy efektywności energetycznej – stanowi jedno z najlepiej przygotowanych rozwiązań do osiągnięcia tego celu klimatycznego na czas. W obliczu gwałtownie rosnących cen energii, pompy ciepła i systemy solarne (kolektory słoneczne) będą również kluczowe dla obniżenia rachunków za energię oraz zmniejszenia zależności od gazu z Rosji – ponad 40% importowanego gazu jest bowiem zużywane na ogrzewanie budynków. Co istotne, Europejski Społeczny Fundusz Klimatyczny i środki z systemu handlu emisjami ETS 2 mogłyby pokryć znaczną część potrzebnych inwestycji.

Przekonanie, że tzw. 'gazy zdekarbonizowane', takie jak biometan, mogą zastąpić rosyjski gaz i inne paliwa kopalne w systemach grzewczych, jest błędne. Po pierwsze, ograniczony zrównoważony potencjał produkcji biometanu **sprawia, że nie jest on w stanie zaspokoić ogromnego zapotrzebowania**

sektora ogrzewania i jednocześnie konkuruje z jego wykorzystaniem w sektorach trudnych do elektryfikacji. Po drugie, użycie biometanu w systemach grzewczych – poza małymi lokalnymi sieciami ciepłowniczymi – skutkowałoby jedynie niewielkimi domieszkami w sieciach gazowych. Stanowiłoby to jedynie **pretekst do kontynuowania wykorzystywania gazu kopalnego po 2040 roku, przy efektywności nawet siedmiokrotnie niższej niż w przypadku rozwiązań opartych na elektryfikacji.** Po trzecie, dalsze wykorzystywanie paliw gazowych prowadzi do **ciągłych ofiar śmiertelnych w Unii Europejskiej** – będących skutkiem **wypadków i zatrucia tlenkiem węgla**, co wciąż stanowi poważne zagrożenie zdrowotne w wielu krajach UE. Wreszcie, promowanie biometanu – widoczne m.in. w naciskach branży na tzw. „kotły gotowe na biometan” – jako zamiennika dla gazu kopalnego **utrwała istniejącą infrastrukturę opartą na paliwach kopalnych.** Rosnące koszty eksploatacji i utrzymania tej infrastruktury spadają na barki coraz mniejszej grupy użytkowników, a całość torpeduje wysiłki na rzecz elektryfikacji sektora ogrzewania.

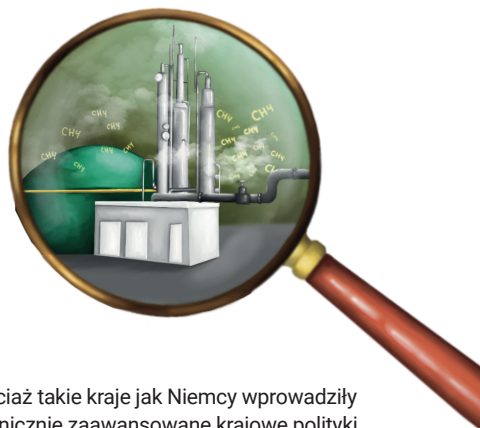
Paliwa alternatywne, takie jak biometan, powinny być stosowane wyłącznie w ograniczonym zakresie – w przemyśle trudnym do elektryfikacji, co nie dotyczy ogrzewania domowego. Środki poprawy efektywności energetycznej oraz bezpośrednia elektryfikacja, poprzez rozwój pomp ciepła i systemów solarnych, są zarówno kluczowe, jak i możliwe do wdrożenia. Te odnawialne źródła ciepła pozwolą uczynić europejskie domy i biura neutralnymi klimatycznie do 2040 roku i powinny stanowić priorytet w procesie dekarbonizacji sektora ogrzewania.

Perspektywa wycieków metanu

Dlaczego wycieki metanu sprawiają, że biometan stanowi zagrożenie dla klimatu, a nie rozwiązanie?

Emisje metanu z biogazu i biometanu stanowią poważne i rosnące zagrożenie dla klimatu, zdrowia i środowiska. W ciągu 20 lat od uwolnienia do atmosfery metan jest ponad 80 razy groźniejszym gazem cieplarnianym niż dwutlenek węgla. Metan jest również **prekursorem zanieczyszczeń powietrza, a zwłaszcza ozonu przyziemnego, który niesie poważne zagrożenia dla zdrowia, w tym problemy z układem oddechowym oraz zaostrzenie astmy**. Ozon przyziemny wpływa także negatywnie na ekosystemy i gospodarkę, niszcząc wrażliwe gatunki oraz uszkodzając plony.

Zgodnie z najnowszym badaniem Wspólnego Centrum Badawczego (Joint Research Centre, JRC), średni wskaźnik wycieków metanu w łańcuchach dostaw biogazu i biometanu w UE wynosi około 5% całkowitej produkcji metanu. **Choć szacunek JRC na poziomie 5%** jest już alarmujący, prawdopodobnie jest to wartość zaniżona. Badania emisji w warunkach rzeczywistych, przeprowadzane na miejscu, wskazują, że rzeczywiste wskaźniki wycieków mogą być znacznie wyższe niż 5%. Aczkolwiek, nawet przy założeniu 5% poziomu wycieków, sytuacja jest dramatyczna w krajach takich jak Niemcy, gdzie sektor biogazu jest dobrze rozwinięty. Przy średniej rocznej produkcji biogazu wynoszącej 87 TWh, 5% wyciek oznacza ogromne straty metanu. Oficjalne dane niemieckiego Urzędu Ochrony Środowiska (Umweltbundesamt) z 2019 roku szacują, że około 300 000 ton metanu ulatnia się z instalacji biogazowych każdego roku. Przy zastosowaniu wskaźnika potencjału globalnego ocieplenia „GWP-20”, odpowiada to około 24 milionom ton ekwiwalentu CO₂.

Chociaż takie kraje jak Niemcy wprowadziły technicznie zaawansowane krajowe polityki ograniczania wycieków, badania wskazują, że **brak skutecznej egzekucji i niezależnego nadzoru powoduje, że wiele z tych regulacji nie działa w praktyce**. Budzi to obawy nie tylko w krajach o słabych regulacjach dotyczących wycieków, lecz także wśród rzekomych liderów. Jeśli produkcja biogazu będzie szybko rosnąć na nieuregulowanych rynkach, zgodnie z planem REPowerEU, wycieki mogą stać się jeszcze poważniejszym problemem.

Ograniczenie emisji metanu w tym sektorze jest łatwo osiągalnym celem – **dostępne są techniczne rozwiązania, które są opłacalne i leżą także w interesie finansowym operatorów instalacji**. Fakt, że te środki wciąż nie są powszechnie stosowane, podkreśla poważne zaniedbanie i wskazuje, jak ważne jest, aby rozwój biometanu był poddany ścisłej kontroli i starannym regulacjom.

NOAH – Friends of the Earth Denmark**Siedziba:** Dania**Obszary działalności:** Sprawiedliwość środowiskowa**Email:** noah@noah.dk**SayNoToLNG****Siedziba:** Organizacja o zasięgu globalnym, działająca także w Europie**Obszary działalności:** Transport morski**E-mail:** admin@saynotolng.org | elissamamenezes@gmail.com**Changing Markets****Siedziba:** Zarejestrowana w Holandii – organizacja pozarządowa o zasięgu globalnym**Obszary działalności:** Metan rolniczy i systemy żywnościowe**E-mail:** contact@changingmarkets.org**National Biogas Concern Group Ireland |****Gort Biogas Concern Group****Siedziba:** Galway, Irlandia**Obszary działalności:** Lokalna grupa ds. biogazu i Krajowa Grupa ds. Biogazu w Irlandii (NBCGI) – punkt kontaktowy**E-mail:** biogasconcerngroup.gort@gmail.com**Foodrise****Siedziba:** Holandia, Bruksela i Wielka Brytania**Obszary działalności:** Zmiany w systemach żywnościowych – na rzecz klimatu, przyrody i sprawiedliwości**E-mail:** info@foodrise.eu**Ecologistas en Acción****Siedziba:** Hiszpania**Obszary działalności:** Ekologia społeczna i ekofeminizm (Agroekologia, energia, klimat)**E-mail:** biogas@ecologistasenaccion.org**Gas no es Solución****Siedziba:** Hiszpania**Obszary działalności:** Wycofanie gazu**E-mail:** gas@ecologistasenaccion.org**Green REV Institute****Siedziba:** Polska i Bruksela**Obszary działalności:** Bezpieczeństwo żywności, sprawiedliwość społeczna i środowiskowa**E-mail:** kontakt@greenrev.org**Deutsche Umwelthilfe****Siedziba:** Berlin, Niemcy**Obszary działalności:**

Jakość powietrza, Transport, Rolnictwo, Energia

E-mail: meunier@duh.de**IATP****Siedziba:** Stany Zjednoczone i UE (Europejskie biuro

z siedzibą w Berlinie, Niemcy)

Obszary działalności: Rolnictwo**E-mail:** sscherger@iatp.org

**Użyj kodu QR,
aby przeczytać
i udostępnić
broszurę online**

Opublikowane przez koalicję **StopTheBiomethaneRush**, 2025 r.

Projekt: Garth Stewart. Ilustracje: Imke Chatrou.

Tłumaczenie: Barbara Wołk. Korekta: Myka Żabińska

FOODRISEInstitute for
Agriculture &
Trade Policy
EUROPE**SAY NO
TO LNG**

Deutsche Umwelthilfe